

Душа депутата творчістю багата

Начальника КП «Березнівське бюро технічної інвентаризації», депутата районної ради п'яти скликань О. К. Бондаря знаю вже більше тридцяти років. З тих пір, коли він, молодий інженер-будівельник, приносить у редакцію нашої газети свої перші поетичні спроби. Пам'ятаю, що окремі з них були опубліковані на її сторінках. Але з плином часу у життєвій повсякденній суєті в душі Олександра Кириловича, напевно, переважає науково-технічна творчість. Хоча переконаний, що поетична струна, любов до поезії і всього прекрасного у природі досі бринить у його серці. Про це засвідчить моя подальша розповідь. Адже досі він захоплюється творчістю нашого генія Тараса Шевченка, Ліни Костенко, Дмитра Павличка та інших класиків української літератури, цікавиться доробками місцевих авторів. Їхні та інші твори зберігаються у його багатій домашній бібліотеці.

Про неабиякий творчий потенціал О. К. Бондаря свідчить його попередня професійна діяльність. Він себе зарекомендував як справжній зодчий. Адже брав безпосередню участь у спорудженні десятків господарських приміщень, зокрема в колишній Бистрицькій МТС, Березнівській райсільгосптехніці, багатопверхового житлового будинку по вул. Цюлковського в райцентрі.

Чимало зусиль, творчого пошуку доклав Олександр Кирилович, виготовляючи проекти будівництва приміщень православних церков у Колодязному та Моквині, Корецькому районі і с. Глинне на Рокитнівщині, зокрема, там йому запропонували проектувати храм, під яким вже було закладено фундамент. Певний час він, вже досвідчений будівельник, не міг знайти оптимального рішення, а однієї ночі у сні раптом побачив свій майбутній авторський проект. Тож наступного дня почав на папері втілювати у життя навіяне сном.

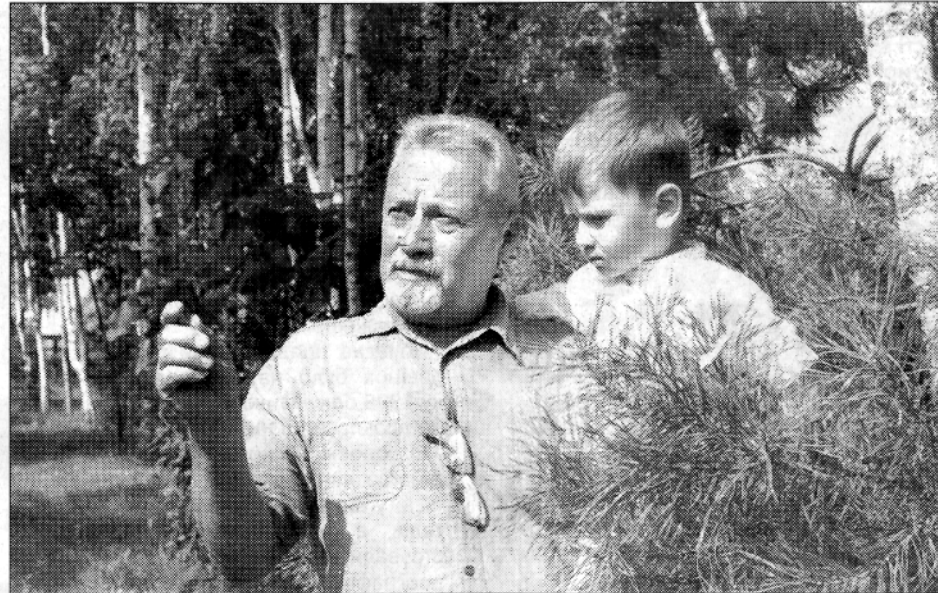
Уже син О. К. Бондаря Кирил назвав на честь батька свого сина, отож у родині є Олександр Кирилович Бондар-молодший.

За багато років знайомства з героєм цієї розповіді я достеменно знаю його як палкого шанувальника природи, її захисника. Тому запам'ятав той факт, що рівно десять років тому на запусненому, по суті, нічийному клаптику землі, що межує з його городом, Олександр Кирилович майже на 2 сотках посадив молоді дерева – сосни, берізки, ялини, дуби. А нещодавно я запитав у нього:

— Як зараз почувається той молодий гай.

— Давайте поїдемо в Колодязне та й подивитесь, який він.

Так і зробили. Сили в автівку і через хвилину двадцять вже були біля гарної двоповерхової оселі, де мешкає дружна родина Бондарів. Широ вітаюся з господинею Марією Миколаївною, донькою Олесею і з великою

гойдалкою, пісочницею, дитячими іграшками.

— Це все зроблено для внуків, — пояснює господар дому. — Адже нині разом зі мною, дружиною та донькою Олесею проживають сім'ї синів Миколи та Кирила, їхні п'ятеро діток — Сашко, Настуся, Христинка, Святослав і Софійка. Саме тут вони гарно забавляються у теплі пори року.

До речі, зі слів батька-дідуся обидві молоді родини вже будують свої власні оселі і з часом пе-

фотокамерою Олександра Кириловича-молодшого, який усюди супроводжував дідуся.

Потім, дружною компанією, городом попрямували у напрямку луку і річки, щоб побачити гай, посаджений О. К. Бондарем. І як я був подивований, коли перед моїми очима постали його кристалі багатометрові дерева. Ну справжній молодий ліс! Прямую стежкою і милуюся стрункими берізками, соснами та ялинами, чудовою просторою альтанкою, змайстрованою

Продовжую насолоджуватися тишею і спокоєм цього гарно доглянутого острівка нашої неповторної природи. Дихаю на повні груди п'яним повітрям, настоящим на молодих травах і лікарських рослинах, які розкішно почувуються тут.

У гаю вже ростуть грибомаслюки, піддубці та «зонтики». Тож інколи приходжу сюди на «тихе полювання».

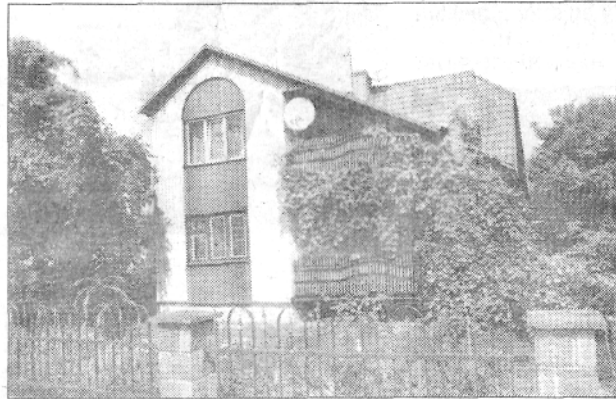
Оглядаючи простору альтанку, за столами якої можуть розміститися чоловік з тридцять, зауважую:

гід оперативно продемонстрував. Поки ми оглядали навколишні неповторні поліські краєвиди, на столі вже парували підсмажені запашні картопля, смачне проросле сало, домашня ковбаска, а на додаток до них стояли тарілки з нарізаними помідорами та перцем. Смакуючи цими традиційними народними наїдками, продовжували розмову про домашнє господарство О. К. Бондаря. Хоча він — чиновник районного рівня, але разом з дружиною та дітьми тримає на своєму об'єкті корову, свиней, курей, має чималу земельну ділянку, а для її обробітку придбав кілька тракторів і увесь необхідний причіпний інвентар.

Як з'ясувалося, попри свою службову зайнятість, роботу у власному господарстві, активну депутатську діяльність, Олександр Кирилович встигає мандрувати по світу. Зокрема, із задоволенням відвідав Ірландію, Швецію, Фінляндію, Норвегію, Чехію, Словенію, Польщу, Єгипет, Нікарагуа, Панаму, Колумбію та Кубу. Він зізнається, що короточасні перебування у цих країнах значно розширили його світогляд, допомогли ознайомитись з історією, традиціями, со-

Продовжуючи розповідь про О. К. Бондаря, безперечно маю зазначити, навіть виділити те, що він – багатодітний батько. Разом з дружиною Марією Миколаївною, з якою прожив у парі 40 років, виховав п'ятеро гарних дітей, які подарували їм сімох внуків.

Знаково, що в сім'ї Бондарів стало традицією називати дітей на честь близьких і добрих людей. Так, мамине ім'я носить старша донька Марічка, обох дідусів – сини Кирил та Микола, Олеся – співзвучне з батьковим ім'ям Олександр, а син Тарас – увічнення пам'яті і вираження любові до нашого генія Т. Шевченка.

приємністю знайомлюся з трирічним Олександром Кириловичем-молодшим, симпатичним і вихованим хлопчиком.

На гарно благоустроєному подвір'ї помітив майданчик з оригінальною

реберуться туди.

У садочку поблизу барвистого квітника мою увагу привернула чимала пальма, майстерно виготовлена з пластикових пляшок. Саме біля неї мені вдалося зафіксувати

Олександром Кириловичем і його синами. Але чим далі я заглиблювався у затишок гаю, тим більше мене чекало несподіванок. Справа в тім, що там ростуть десятки екзотичних дерев і кущів. Серед них – бук європейський, клен гостролистий, чорноплідна горобина, пірамідальна тополя, форнуція, гортензія, самшит, магнолія падуболиста, фундук, павловнія, туя корейська та інші.

- Звідки з'явилося таке розмаїття дерев у твоєму улюбленому лісочку? – запитую у природолюбця.

- Окремі їх види придбав у місцевих спецкрамничках, інші замовляв у інтернет-розсадниках.

-Яке тут гарне і зручне місце для відпочинку.

Напевно, крім твоєї родини, тут бажають побувати інші односельчани.

-Звичайно. Окремі з них звертаються до мене з проханням дозволити провести в альтанці і біля неї якусь пам'ятну подію. Я не відмовляю їм у цьому, тільки нагадую, аби після себе акуратно прибирали, не нищили навколишню природу...

Слід зазначити, що тут відпочивальники, окрім всього іншого, мають можливість на спеціальному пристрої підсмажити картоплю, сало, виготовити шашлик чи підігріти принесені страви. Роботу цієї диво-сковороди наш

ціальним устроєм ближніх і далеких держав, культурою і національними звичаями їх народів.

Відверто кажучи, коли вирушав до Колодязного, планував дати в газету матеріал про посаджений О. К. Бондарем гай, якому в цьому році виповнюється десятиліття. Але під час перебування на його обійсті, у господі і довкола неї, побачив і почув чимало нового та цікавого. Тому з-під мого пера вийшла ця досить розлога розповідь про сім'ю, будні та захоплення депутата райради, керівника однієї з комунальних установ району. І добре, що воно так сталося.

Павло РАЧОК.